

[Aksel Larsen.]

ærede medlem hr. Axel Kristensens udtalelser, som for mig at høre var yderst symptomatiske.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen forkyndte, at moderne teknik kan kun anvendes i et stort marked, og derfor må vi melde os ind. Det ærede medlem overser, at melder vi os ind i fællesmarkedet, så afgrænser vi os fra de lande, der står uden for fællesmarkedet, og som trods alt både befolkningsmæssigt og på anden måde udgør en større del af jordkloden. Det ærede medlem siger kategorisk, at der bliver en ensartet landbrugsordning med lige vilkår for alle. Hvor ved det ærede medlem det fra? Det aner han intet som helst om. Det ærede medlem siger, at det er meget godt at tale om den nordiske tanke, men de nordiske lande har ikke fælles erhvervsmæssige interesser, og derfor bliver der ikke noget af det nordiske samarbejde. Ja, undskyld, har Danmark og Italien, har Danmark og Beneluxlandene og har Danmark og andre af de lande, der har været tale om, større fælles erhvervsmæssige interesser end Danmark, Norge og Sverige? Jeg tror det ikke; jeg tror tværtimod. Endelig siger det ærede medlem, at Sverige bliver tvunget til, Sverige er nødt til, at gå med, når England går med. Ja, det er en påstand fra det ærede medlem, der er intet som helst, der sandsynliggør det; men med sådanne påstande, der ikke har nogen rod i virkeligheden, er det ærede medlem beroliget; han vil under alle omstændigheder ind i fællesmarkedet uden at tage saglige hensyn. Det er den slags, der gør én betænkelig.

Og dertil kommer så, at man ikke har forhandlet med de øvrige nordiske lande, sådan som man burde forhandle. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup siger nu, at man har forhandlet, de har vidst besked med vor stilling, der har været EFTA-ministermøder i London og i Genève, og der har været statsministermøde i Falkenberg. Ja, men hvad der skete ved statsministermødet i Falkenberg, har man ingen besked fået om, og jeg tror ikke, at ministermøderne i London og Genève var specielle nordiske møder.

Efter min opfattelse burde Danmark, hvis regeringen var indstillet på at tage et initiativ, først og fremmest have taget et

initiativ til at forhandle med de øvrige nordiske landes regeringer og eventuelt også foranlediget forhandlinger mellem de nordiske landes parlamenter, gennem Nordisk Råd f. eks., om disse problemer, inden Danmark traf nogen som helst beslutning eller orienterede sig bestemt i nogen retning. Noget sådant er ikke sket. Jeg har derfor i udvalget talt for, at man i hvert fald ikke skulle indgive ansøgning om optagelse i fællesmarkedet som indledning til forhandlinger, før man havde ført mere indgående forhandlinger med de øvrige nordiske lande. Det var flertallet i udvalget tilbøjelig til at afvise; der var ingen vej frem, og jeg fandt det derfor nytteløst at stille ændringsforslag. Men der er det reelle i det, at jeg vil udnytte enhver mulighed til at få størst mulig klarhed og klarhed hos flest muligt, og det kunne jo være, at 3 ugers betænkningstid og forhandlinger med Norge og Sverige kunne få visse folk til at ændre mening, eller at det muligvis kunne virke oplysende for os andre. Derfor er der realiteter i, at jeg har ønsket noget sådant, og jeg begriber ærlig talt ikke, at man har så travlt med at indgive denne ansøgning; jeg forstår slet ikke de argumenter, man her har anført.

Endelig har såvel den højtærede udenrigsminister som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft beskæftiget sig med min person og min fortid. Jeg skal naturligvis ikke beskæftige mig for meget med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, som hævder, at jeg har jo altid været imod alle mulige sammenslutninger, der er blevet vedtaget her. Så ved han altså ikke noget om, hvordan det gik til, da Danmark kom ind i EFTA. Det er vel sådan, at der er visse folk, som er tilhængere af de 4 absolutter, men undertiden får man det indtryk, at det ene absolut ikke er så absolut.

Hvad den højtærede udenrigsminister angår, så bebrejder han mig, at jeg har skiftet mening i spørgsmålet om Nordisk Råd. Hvis man skulle være helt nøjagtig — men det kan man jo ikke vente i denne forbindelse — kunne man sige, at jeg i hvert fald dengang talte som repræsentant for et parti, som dengang var modstander af Danmarks tilslutning til Nordisk Råd. Men det lader vi ligge.